KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

URHO KIERIMO
Vastaava päätoimittaja
Turku, puh 11 490

RURIK PITKÄNEN
Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10 - Puh. 38 154

N:o 6
Kesäkuu

Postisiirtotili N:o 6825
Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 30 markkaa vuodelta

48. vuosikerta 1943

Lauri A. Paunu:

JUHANNUSMIETTEITÄ

Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin. Joh. I: 29.

Juhannuksen nimihenkilö, Johannes Kastaja on kuuromykille läheinen mies, olihan hänen isänsä, pappi Sakarias jonkin aikaa ollut kuuromykkänä.

Tämä Johannes Kastaja varoitti aikalaisiaan leikkimästä tuomion tulella. Hän saarnasi: »Jo on kirves pantuna puiden juurelle. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen.» Matt. 3: 10.

Johannes Kastaja puhui ankaraa kieltä. Hän osoitti, että synti on vaarallista, paljon vaarallisempaa kuin mitä ihmiset luulivatkaan. Hän tarkoitti sitä, että ihminen, joka on synnin orja, on ikäänkuin puu, joka tuottaa pahoja hedelmiä. Sellaista puuta ei Jumala siedä puutarhassaan, vaan hän hakkaa sen poikki ja heittää tuleen. Tätä hirveätä Jumalan tuomiota ei yksikään ihminen voi paeta. Jumala ottaa meidät kiinni ennemmin tai myöhemmin.

Näinä peloittavina Jumalan tuomioitten aikoina, jolloin koko maapallo palaa sodan tuhoavissa liekeissä, tuo kuuromykän papin poika koroittaa äänensä, niin että kuuromykätkin kuulisivat, kun hän varoittavasti huutaa: Sinun tuomiosi tuli palaa jo, tuomion kirves on jo kaulallasi. Sinä olet valmis tuomittavaksi ja heitettäväksi tuleen.

Kun joku on saanut tulen vaatteisiinsa, on tärkeätä, että tuo ihminen kiireesti kiskaistaan pois tulen luota. Kun häntä sammutetaan, on parasta, että hänet heitetään maahan pitkälleen ja hänet sen jälkeen peitetään esim. jollakin matolla, peitteellä tai muulla sellaisella, joka tukahduttaa tulen hänen vaatteistaan. Silloin on hätä, ja täytyy toimia ripeästi. Ei ole vaarallista, vaikka toinen vähän loukkaantuu, kun hänet paiskataan maahan. Pääasia on, että tuli saadaan sammumaan. On kysymys elämästä tai kuolemasta.

Johanneskin kohtelee ihmisiä näin rajusti, kun hän näkee heidän syntiensä tulen jo vaarallisesti loimuavan. Ankara varoitus ei kuitenkaan ole pääasia Johanneksen julistuksessa, vaan tärkeintä on se, että hän sanoo: »Katso Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.»

Synti vetää meidän päällemme Jumalan hirmuisen tuomion tulen. Meillä on vain yksi pelastumisen mahdollisuus. Se on Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on asettunut Jumalan tuomion ja meidän välillemme. Hän on itse syyttömänä ottanut vastaan meidän syntiemme tuomion ja rangaistuksen. Hän on Jumalan valitsema uhrikaritsa, joka on teurastettu meidän syntiemme edestä. Sentähden hän nyt voi auttaa sinua ja minua, jotka palamme synnin tulessa.

Sallikaamme siis hänen auttaa meitä, ja kuulkaamme kuinka hyvää juhannussanomaa tuo kuuromykän papin poika meille julistaa: »Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.»

PUHEKIELI JA VIITTOMAKIELI KUUROMYKKÄIN KOULUISSA

Varsinkin viime aikoina on tämän lehtemme palstoilla voimakkaasti painostettu viittomakielen arvoa ja merkitystä k:äin opetuksessa ja heidän henkisessä kehityksessään. Viittomakielen puolesta puhujat ovat tahtoneet osoittaa, että vain viittomakieli on kuuromykän äidinkieli, vain se on heidän seurustelukielensä, se on ainoa k:än kulttuurikieli ja sivistyskieli ja että se olisi kouluissamme asetettava uskonnon jälkeen kunniapaikalle.

Myönnettäköön heti, että viittomakielellä on tärkeä ja korvaamaton sija kuurojen ajatustenvaihdossa ja heidän henkisessä kehityksessäänkin. Ilman viittomakieltä, tulisi esim. kokouksissa, keskustelujen ja esitelmien seuraaminen tavattoman rasittavaksi ja vaikeaksi. Viittomakielellä voidaan verrattain tarkasti ilmaista ajatuksia. Se on siis käyttökelpoinen keskustelukieli, jonka omaksuminen on kuurolle suuriarvoisena apuna kohtalotovereitten piirissä.

Muistettakoon kuitenkin, että se kelpaa vain tässä piirissä. Ulkopuoliseen maailmaan ei enää sen avulla voida yhteyttä rakentaa. Jos vaadimme viittomakielelle uskonnon jälkeen ensimmäistä sijaa km. kouluissa ja kun erikoisesti viittomakielen puolustajat painostavat ainakin uskonnonopetusta viittomakielellä tapahtuvaksi, niin tämä vaatimus merkitsee puheopetuksen vaihtamista viittomaopetukseen. Puheopetuksen hylkääminen km. opetuksessa ja sen viittomakielellä korvaaminen tulisi kuitenkin romahdusmaisesti alentamaan kmn henkistä tasoa, sillä ihmisyyden tärkein tekijä on puhekieli, joko puhuttuna tai kirjoitettuna. Sanat ovat hengen aseita. Ne edustavat käsitteitä. Mielikuvillakin voimme ajatella, mutta käsitteellinen ajattelu on lähinnä puhekielen lahja. Sana on käsitteen merkki samoinkuin numero on lukumäärän merkki. Asian selventämiseksi otamme esimerkin. Ennen villit pakanakansat käyttivät simpukkarahaa. Jos meillä olisi vielä käytännössä simpukkaraha, emmekä tuntisi numeroita, niin miljoonaa varten täytyisi meidän päiväkausia lukea noita rahoja ja sitten monin hevoskuormin siirtää. Näin raskasta on mielikuvilla ajattelu. Sen sijaan me nyt käytämme kevyitä paperipalasia, jotka numeron kirjoittamisella teemme miljoonien arvoisiksi. Näin helppoa on numeroilla ja sanoilla eli käsitteillä ajatteleminen. Eläimet käyttävät tuota »mielikuvien simpukkarahaa» ja jäävät siten kauksi jälkeen »käsitteellisten sanain paperirahaa» käyttävästä ihmisestä.

Vain »sanan siivillä» ihminen kohoaa eläimellisistä mielikuvista ajattelun valtakuntaan.

Tosin viittomakielikin edellyttää käsitteellistä ajattelua, mutta sen käsiterikkaus ei ole niin suuri kuin puhutussa ja kirjoitetussa kielessä. Tätä todistaa jo esim. se seikka, että km., joka on oppinut hyvin puhuttua tai kirjoitettua kieltä, hän oppii myös parhaaksi viittomakielen taitajaksi. Päinvastoin km., joka ei osaa puhua, eikä kirjoittaa, hän ei myöskään osaa viittoa, hyvin, sillä hänellä ei ole tarpeellisia käsitteitä. Näin ollen puheopetus koituu myös viittomakielen hyväksi. Mitä enemmän kuurolla on puhekielen käsitteitä, sitä paremmin hän hallitsee myös viittomakielen käsitteitä. Puhekouluistamme km. yhdistykset saavat parhaat toimihenkilönsä ja esitelmöitsijänsä, jotka oppivat paremmin viittomaankin kuin viittomakoulun käyneet. Puhuttu ja kirjoitettu kieli on siis henkisen kehityksen perustekijä. Se on myös km. kulttuurin kieli. Kehittynytkin viittomakieli on ajatusten vaihtoväline, joka suurelta osalta vetoaa puhekielen sanoihin silloin, kun puhetta tai kirjoitusta ei voida käyttää. — Tuskin kukaan puhekoulun käynyt oppilas katuu sitä, että häntä on opetettu lukemaan, kirjoittamaan, ja puhumaan ja että hän ei saanut käydä viittomakoulua.

Joku voi kuitenkin sanoa, että olisi hyvä opettaa myös viittomakieltä puhekielen rinnalla. Tähän on kohta vastattava, että ne eivät sovi yhteen opetuksessa. Km. opettaja, joka alkaa käyttää viittomia puhekoulussa, ei voi päästä samoihin tuloksiin kuin opettaja, joka koulunsa tarkoituksena pitää puhekielen ja oppilaittensa kehittämistä mahdollisimman pitkälle. Puhekoulussa ei voida palvella kahta herraa: puheopetusta ja viittomaopetusta, sillä puheopetus silloin väistyy, huulilta-lukutaito häviää ja vahinko koituu lopuksi viittomakielellekin.

Lopuksi mainittakoon vielä, että viittomakieli ei ole kmn äidinkieli, paitsi milloin hänen äitinsäkin on ollut km. Kuvannollisesti asiasta voidaan tosin näinkin sanoa, varsinkin kun tiedämme viittomakielen tärkeyden kmn keskinäisessä seurustelussa. Tästä syystä ei myöskään tämän miespolven aikana ole kuuroa lasta rangaistu viittomakielen käytöstä, ellei se tapahdu opetustunnilla »kuiskaamisena». Ei myöskään ole lapsia enää opetettu häpeämään viittomakieltä. Päinvastoin asuntoloissa pikku oppilaille viitotaankin, vaikka opetustunnilla käytetäänkin vain puhetta, lukemista ja kirjoitusta.

Iloksemme voimme siis todeta, että puhekielen opetus on sekä kmn itsensä että heidän viittomakielensä kehityksen perusta ja että ne ajat, jolloin viittomakieltä opetettiin halveksimaan ja sitä kieltä käyttävää lasta rangaistiin ovat jääneet historiaan.

KESÄÄ KESKELLÄ TALVEA

Lukijan ei pidä hämmästyä otsakkeesta. En aijo laulaa sitä pientä joululaulua, jossa sanotaan: "nyt onkos tullut kesä jo talven keskelle..."

Muistelen vain hiukan erästä surullisen lystikästä pikku juttua, joka sattui viime kesänä allekirjoittaneelle ja hänen n.s. vahvemmalle puoliskolleen kesälomalla ollessamme.

Kaikkihan muistanevat, että viime kesänä satoi. Mikä tietenkin oli erinomaista, kun nyt ajattelemme suuria perunoita ja lanttuja ja sen sellaista, mitä nyt pistelemme suuhumme. Mutta kesäloman viettäjien kannalta se ei ollut hauskaa. Joku ehkä kysyy kulmat kohollaan, että oikeinko sitä lomaa vietettiin ihan kuin ei maassa olisi ollutkaan sotaa. Kyllä, loma vietettiin, sillä **sitä ei oltu** pidetty kahteen vuoteen. Joten siis, asiaan.

Olimme sukulaisissa. Ihana, vanha maa**laistalo järven** rannalla, ihanan paksuja silavaviipaleita läskisoosissa (tuliko lukijalle **vesi suuhun?**), ihanaa vastalypsettyä maitoa, ja aamuisin unta niin paljon kuin halusi. Ja kahvin, anteeksi korvikkeen kanssa paksua kermaa ja tuoretta vehnäpullaa. No niin, en enää kiusaa arv. lukijaa kuvailemalla enempää niitä menneen kesän ihanuuksia. Tämä tietenkin kiusaa ainoastaan kaupunkilaisparkoja, maalaiset saavat kaiketi yhä edelleenkin nauttia näistä herkuista.

Allekirjoittaneella on kamalan paljon sukulaisia maalla, mikä tietenkin näinä aikoina on ihana asia. Oltiin siis lomalla vanhassa isänkodissani. Eräänä päivänä sanoin Aleksille, vahvempi puolisko nähkääs, että:

Tänään me lähdemme Saimi-serkun luona käymään. Minähän en ole vuosiin nähnytkään häntä ja hänen seitsemää tenavaansa.

Onko niitä varmasti seitsemän, ihmetteli A. Minähän muistelen, ettei hän ole sinua paljonkaan vanhempi.

Unohdat, että hän meni naimisiin suunnilleen kahdeksantoista vanhana. No niin, soudamme siis sinne ja samalla otamme laivalta postin.

Päätetty siis. Varalta pistettiin mukaan A:n siniset verryttelyhousut, mikä osoittautui viisaaksi toimenpiteeksi, kuten lukija myöhemmin tulee näkemään. Vahinko, ettei myöskin allekirjoittanut ymmärtänyt ottaa sadetakkia mukaansa. Mutta aurinko paistoi ihanan polttavasti melkein pilvettömältä taivaalta, jossa tuuli paimenteli vain muutamaa pientä pilvilammasta. Vene siis lykättiin vesille, A. soutamaan ja allekirjoittanut perään kököttämään. Matka oli ihana, vene meni kuin voideltu, puikkelehti lukemattomien pikku saarien ja salmien lomitse. Vajaassa tunnissa oltiin laivarannassa. Ilma pysyi edelleenkin kauniina ja myöskin hiostavan kuumana.

Juuri tuon painostavan kuumuuden olisi pitänyt varoittaa meitä, mutta kukapa nyt sitä muistaa, kun täysin siemauksin nauttii lomasta ja kesästä. Laiva tuli, posti saatiin kainaloon ja sitten vain kapuamaan kivikkoista tietä Saimin kotia, Heikkilää, kohti. Matka oli pitkä, kuljettiin vuoroon kivikkopolkuja, vuoroon oikaistiin ihanan tuoksuvia niittyjä, vuoroin kadottiin synkkään kuusikkoon. Mutta perillä lopulta oltiin. Vastaanotto oli sydämellinen, siihen kuului tietenkin korvike paksujen pullaviipaleitten ja keltaisen kerman kera, joka oli aivan toista kuin se kaupungin niin ja niin monen prosentin korttikerma.

Juteltiin kuulumiset molemmin puolin, ihailtiin Saimin seitsemää tenavaa, joista kyllä aikanaan taloon kasvaa vankka työvoima, päivä kallistui iltaan. Satuin vilkaisemaan ikkunasta ja äännähdin:

Mitä luulet tuosta pilvimuurista tulevan?

A. Vilkaisi vuorostaan ulos.

Aina te naiset hätäilette, sanoi hän. Se kyllä menee tuulen mukana pois, tuommoinen pikku pilvi.

Mutta "pikku pilvi" kasvoi uhkaavasti koko itäisen taivaanrannan täyttäväksi. "Myrsky idästä" voisi myöskin niin ollen olla tämän kertomuksen romanttinen nimi, mutta valitettavasti on tästä kaikki romantiikka kaukana, kuten lukija myöhemmin huomaa.

Muistatko, että lupasimme palata illalliselle ja saunaan? Muistutin minä.

Ah, saunaanko, innostui A. Tietysti me sitten lähdemme heti.

Emme kuitenkaan niinkään heti päässeet lähtemään. Ensin oli haukattava hiukan ruokaa, jota kuvailemalla en kiusaa arv. lukijaa, joka korttiannostensa pienuutta murehtien tämän lukee. Sitten oli vielä käytävä erään äsken naimisiin menneen serkun luona, jonne oli matkaa vielä toista kilometriä. Siellä tietenkin uudistui pulla- ja kermakorvike ja sitten jo ilma alkoi pimetä uhkaavasti.

Ei siitä sadetta tule, lohdutteli A.

Mutta siitä tuli sade, sillä kun olimme jo hyvän matkaa puolivälissä laivarantaan, tipahtelivat ensimmäiset julman suuret pisarat.

Ei hätää, vakuutteli vahvempi puoliskoni, tämä kyllä menee ohi.

Mutta se ei mennyt ohi, olimme juuri ennättäneet kuusikkoon, kun taivaassa tuntui joku oikein suuri vesisaavi kaatuvan juuri meidän kohdallamme ja vesi tietenkin kasteli meidät heti. Kipaisimme vikkelään lähimmän tukevan kuusen alle, missä A. nopeasti vaihtoi hienot pöksynsä verryttelyhousuihinsa, jotka olivat uskollisesti seuranneet mukana ostoslaukussa.

Onni, että nämä tulivat mukaan.

Sanos muuta, sanoin minä. Jos minä vain olisin ehtinyt ajatella tarkemmin ja ottanut sadetakin mukaan.

Kyllä tämä kohta loppuu, uskotteli A.

Mutta sade ei loppunut, päinvastoin se vasta oikein todella alkoikin. Kaiki taivaan akkunat tuntuivat olevan ammollaan. Metsä oli synkkä ja pimeä ja sade muodosti harmaan verhon, niin tiiviinä se valui alas. Ja kuusesta alkoi valua vettä niskaamme.

Juostaan, sanoi A. Eihän tässä kestä yhtään. Etsitään tiiviimpi puu, jonka alle suojaudutaan.

Ja niin juoksi kaksi likomärkää ja hytisevää olentoa pimeässä metsässä, salamain ympärillä leimahdellessa ja ukkosen jyrähdellessä. A. juoksi kaukana edellä, allekirjoittanut yritteli perästä parhaansa mukaan, sikäli kun eteenpäin pääsi liukkaaksi vesivelliksi muuttuneella karjapolulla ja räiskis, äkkiä olin pitkälläni suurimmassa rapakossa, lisäksi ulvahdin pahasti satutettuani ison varpaani kiveen. Kengät olin näet **riisunut** jaloistani, koskei niistä ollut mitään hyötyä.

Tuokioon ei maailmassa ollut muuta kuin rapakko allani, jossa makasin, sade, joka huuhteli selkääni ja kengät, jotka olivat singonneet kädestäni jonnekin kuusten alle. Sitten eroittui hämärästi veräjä silmiini ja kömpien pystyyn, koetin nähdä, minne A. oli kadonnut. Siellähän hän viittoi aidan takaa, että tule jo.

Tuokion kuluttua olimme jälleen kyyryssä suuren kuusen alla. A. riisui vettä valuvan vihreän silkkipaitansa ja väänsi siitä kaksin käsin vettä.

Taisit pistää paitasi järveen ennenkuin lähdimme matkaan, yritin ilvehtiä.

Sitä ei tarvittu, sanoi A. synkkänä. Etkä sinäkään ole juuri hienon näköinen. Mitä teit siellä rapakossa?

Kaaduin, sanoin lyhyesti. Mutta sinähän olet tosiaankin aivan vihreä. Ja tosiaan, A. yläpuoli oli värjääntynyt siitä läpimärästä paidasta aivan vihreäksi.

Olisinpa vaikka kretuliininen, murahti A., sama se.

Muistaakseni sanoit, että sadetta ei tule... sanoin.

Näit väärin, vakuutti A. ja alkoi kiskoa paitaa takaisin ylleen.

Mutta, yritin minä.

Luuletko, että puolialastomana jouksentelisin tässä ilmassa? — Mutta katsos, sadehan hellittää jo. Ja tuollahan on jo rakennuksia, olemme pian laivarannassa.

Tuskinpa vain, tunnen tuon talon. Se on Riuttala ja sieltä on pari kilometriä laiturille, sanoin.

Lähdetään kuitenkin menemään. Emmehän voi tässä seisoa lopun iltaa.

Ja me lähdimme. Mutta sade, joka oli hetkeksi laimentunut, alkoi uudelleen. Ja se muuttui ankaraksi raesateeksi. Kuin herneenpalot ropisivat rakeet paljaisiin päihimme. Polku allamme muuttui valkoiseksi ja aijai, kuinka paljaita jalkojani paleli.

Juostaan, huusi A., tuolla on lato.

Ja me juoksimme. En eläissäni unohda sitä menoa. Ylhäältä ropisi rakeita ja me kaksi likomärkää olentoa harpoimme minkä koivistamme irti saimme. Siinä olisi varmasti tullut jonkin juoksun maailmanennätys, kun lisäksi ottaa huomioon savivellinä olevan tien. Kura vain roiski molemmin puolin. A. vanhana urheilijana meni edellä, minä perässä parhaani mukaan.

Lopulta saavutimme ladon, joka oli muutama sata metriä talosta.

Tämähän on hatara kuin seula, valitin minä. Ja lattia oli epätasainen, niin että joka hetki olimme kaatua irtonaisiin lautoihin heinien jäännösten alla.

Katsohan, huudahti A. äkkiä, kenet olemme saaneet naapuriksi? Sian, ja oikein ison ja lihavan lisäksi.

Ja totisesti, toisella puolen latoa tirkisteli meitä ladon senien raoista uskomattoman iso ja lihava ja likainen sika.

Suurenmoista, sanoi A., nythän saamme kerrassan hienoa seuraakin.

Sillähän on lämmin katoskin yllään...

Tarkoitatko, että menisimme sinne sian seuraksi? Ja A. alkoi toisen kerran kiskoa yltään paitaansa ja väänsi siitä lujasti vettä heiniin. Sitten hän vilkaisi minuun. — Mutta sinähän olet ihan sinipunainen kasvoiltasi. Luulenpa, että hampaasikin kalisevat.

Ei haittaa, olethan sinäkin koko yläruumiiltasi vihreä. Mutta mitä arvelet tästä tuulesta. — Oli nimittäin alkanut tuulla vihurina ja ladon seinät olivat tuskin lämmön pitäviä. Ja katto vuoti kuin seula. Ja vaatteemme olivat likomärät.

Tule tänne, tässä vähiten **tuulee**, sanoi A. ja kiskoi jälleen paidan ylleen.

Luuletko muuten, että tuo sika nauraa meille?

Häh? — Vilkaisin epäluuloisena sikaan. Se vain tirkisteli meitä yhä seinän raosta ja näytti oikein seuranhaluiselta. Mutta me emme välittäneet siitä.

Kuulehan, luuletko, että tuo tuolla idässä on puhdasta sineä? — Tirkistelimme itää kohti, missä tosiaan näytti hiukan kirkastuvan.

Kuule, aletaan laputtaa veneelle, ennenkuin joku tulee talosta ja keksii meidät täällä. Emme halua joutua naurunalaisiksi kaiken lisäksi.

Ja niin me jätimme ystävällisen sian omiin oloihinsa ja harppasimme ulos sateeseen taas. Saavuimme liukastellen laiturille ja etsimme veneen rantalepikosta. Se oli tietenkin täynnä vettä. Täydellä höyryllä tyhjensimme sen ja sitten vain airoihin ja täyttä kyytiä kotia kohti. Perillä ennätimme parahiksi saunaan; mikään ei totisesti ole ihanampaa, kuin kuuma löyly viluiseen pintaan. Ja istuessamme myöhään sinä iltana illallispöydässä, muun talonväen jo nukkuessa, totesimme, että kaikesta huolimatta meillä oli ollut suurenmoisen hauskaa. Kaiken kestetyn jälkeen vasta osaa antaa arvoa saunalle ja hyvälle illalliselle, minkä muodostaa tuore leipä ja voi ja vastalypsetty maito.

Mila.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON VUOSI- JA EDUSTAJAKOKOUS

(Jatkoa edell. numerosta.)

Tarkastaja J. K. Palomaa alusti kysymyksen:

Kuuromykkäin ammatinvalinta.

Nykyään kiinintetään suurta huomiota kuulevan nuorison ammatinvalintaan. Siitä on ollut sanomalehtikirjoituksia ja haastatteluja. Onpa julkaistu siitä viime keväänä vihkoinenkin "Mihin nyt? Tietoja ja ohjeita Helsingin kansakoulujen oppilaille ja heidän vanhemmilleen." Ja toisia ammatinvalintaa käsitteleviä ohjeita on tulossa. Myöskin on huomattava, että hallitus on asettanut viime maaliskuussa toimikunnan valmistelemaan ammatinvalinnan ohjauksen järjestämistä. Huomattava ammatinvalinnan ohjauskirja on Urho Kierimon kirjoittama "Kukin omalle alalleen". Se on laaja ja ansiokas kirja. Siihen olisi jokaisen hyvä tutustua.

Mutta miten on kuuromykkäin ammatinvalinnan laita?

Sitäkään ei ole suinkaan unhoitettu. Me tiedämme, että meidän koulujemme yläluokan, koulusta poispääsevät oppilaat välttämättä tarvitsevat ohjausta elämäntehtävänsä valinnassa. Tämä oivallettiin jo lähes 40 vuotta sitten. Opettaja, oppilas ja vanhemmat yhdessä opettajan johdolla valitsevat oppilaalle sopivan ammatin tai työalan. Valinnassa otettiin huomioon oppilaan ruumiilliset voimat, taipumus ja oma harrastus työhön. Valintaan ryhdyttiin jo viimeisen kouluvuoden alussa ja näin oli kevätlukukauden päättyessä jokaisella oppilaalla ammatti tai työpaikka. Elämäntehtävän alkuun oli päästy.

Näin meneteltiin aina kahdeksan vuoden kuluttua, kun uusi luokka oli saatu viimeiselle asteelle.

Toisinaan kokeiltiin ammatinvalintaa käytännössäkin. Lähes 36 vuotta sitten oli uunisepän ammatti kannattavaa työtä. Helsingissä oli suuri ensiluokkainen uunisepänliike. Siltä kysyttiin, olisiko kuuromykillä mahdollisuutta päästä uunisepän oppiin. Vastaus oli myönteinen, mutta tahdottiin saada kykeneviä poikia. Kun tahdottiin kokeilla kahden oppilaan kykyä mainitussa ammatissa, toimitettiin heidät kahdeksannen kouluvuoden aikana uunisepän töihin. He saivat koulun käsityötunneilla ja muulloinkin tutustua sanottuun työhön. Kokeilu onnistui. Ammatinvalinta sattui oikeisiin poikiin. Kun he sitten koulusta keväällä päästyään kesäkuun alussa ryhtyivät Helsingissä uunisepän töihin, niin kouluajalla opittu taito oli vahvana ja suurena apuna. Heistä tuli ensiluokan uuniseppiä, jotka ansaitsivat hyvin. Toinen heistä elää vielä uuniseppänä Helsingin lähellä.

Muidenkin luokkain eräiden poispääsevien oppilaiden ammatinvalinnasta pidettiin huolta. Niinpä esimerkiksi eräästä oppilaasta tuli ensiluokan puuseppä ja toisesta ensiluokan vaatturi, nykyään hän on suuren vaatturitehtaan leikkaajana.

Toisessa Suomen aistivialliskoulujen opettajain kokouksessa Helsingissä 1906 oli m.m. keskustelukysymys: "Saattaako koulu puolestaan toimia kuuromykkäin muuttamishalun ehkäisemiseksi?" Siinä m.m. sanotaan: Erittäin tärkeänä on pidettävä sitä seikkaa, että luokan opettaja, mikäli mahdollista on, koulun johtajan ja oppilaan sekä oppilaan vanhempien kanssa yksissä

neuvoin parhaansa mukaan suunnittelevat oppilaan vastaista elämän uraa.

Kehoitus siis ammatinvalintaan.

Saanen myöskin mainita, että Malmin muistopatsaan paljastusjuhlan aikana 1926 Porvoossa pidettiin laaja, puolitoista tuntia kestävä esitelmä nuorten elämäntehtävän eli ammatin valinnasta.

Ammatinvalinnan ohjaus ei suinkaan kuuromykkäin keskuudessa siis ole mikään nykyajan ilmaus, vaan aivan kuin kuuromykkäin elämän luonnosta johtuneena sen tarpeellisuus oivallettiin jo kauan aikaa sitten.

Mutta tällä ei suinkaan ole tahdottu lausua sitä, että ammatinvalinta olisi ollut yleinen tapa ennen, enempää kuin viimeisinä ja nykyisinäkään vuosina, vaan täytyy tunnustaa, että kuuromykkäin ammatinvalinnassa on jätetty paljon tekemättä. Sentähden tulisi siihen nyt kaikissa kuuromykkäinkouluissa kiinnittää vakavaa huomiota, että kuuromykät saataisiin entistä enemmän kilpailukykyisiksi kuulevien kanssa.

Mainittakoon tämän **yhteydessä**, että jo mainitussa aistivialliskoulujen opettajain kokouksessa esiintyi keskustelukysymyksenä: "Mihin uusiin sopiviin, tuottaviin ammatteihin opilaita voisi ohjata kuuromykkäinkoulusta?" Siinä suositeltiin uunisepän, kirjaltajan ja vuolukiviteollisuuden ammatteja. Keskustelun kuluessa tuli lisäksi kartanpiirustajan ammatti. Samoin puutarhurin ammatti. Kirjaltajan ammattia silloin vastustettiin!

Mitä sitten on otettava huomioon kuuromykkäin ammatinvalinnan ohjauksessa?

Siinä tulee ottaa huomioon oppilaiden taipumukset, harrastukset, henkiset ja ruumiilliset voimat, työn laadun sopivaisuus ja oppilaan sopeutuvaisuus eri töihin ja ammatteihin, työvoiman kysyntä, mahdollinen työn kilpailu kuulevain kanssa.

Oppilaille on selvitettävä ne työlajit, ammatit, jotka sopivat kuuroille. Heidän on opittava tuntemaan teollisuus- ja käsiteollisuustyöt. Niiden nimeämistä emme pidä tässä tarpeellisena.

Ammatinvalinnan ohjaajaksi sopii paraiten oppilaiden oma opettaja, joka vuosien kuluessa saa selvitetyksi mainitut eri työlajit. Hän myöskin oppii tuntemaan oppilaittensa taipumukset ja muut huomioon otettavat seikat ammatinvalinnassa. Hänen tulee saada tässä tärkeässä tehtävässä apua koulun johtajalta ja vanhemmilta. Erittäin suurena apuna olisi opettajalle ja johtajalle ammatinvalinnan ohjauksessa kouluissa tehdyt merkinnät oppilaiden luonteesta, taipumuksista y.m. seikoista. Tällaiset merkinnät tehdään Kouluhallituksen määräyksestä vuodesta 1938 lähtien erityisiin tarkoituksenmukaisiin lomakkeisiin, jotka täytettyinä jäljennöksinä voidaan lähettää myöskin oppilaiden työnantajille, Nikkarilan kotitalouskouluun ja vastaisuudessa perustettavalle poikain maatalouskoululle ja ammattikoululle.

Mielestämme tulisi toisten oppilaiden tarpeenvaatiessa saada viimeisenä kouluvuotena kokeilla kykyjään jossain hänelle sopivassa ammatissa. Jos se hänelle soveltuisi, niin olisi näin jo saatu hyvä pohja elämänuran valinnassa.

Ohimennen huomautettakoon tässä, että kaikkiin kuuromykkäinkouluihin olisi otettava säännöllinen jalkinetyön opetus pojille veisto- ja käsityönopetuksen ohella annettavaksi. Näin onkin joissakin kouluissa tapahtunut, mutta yleistä se ei vielä ole. Sitäpaitsi olisi kiinnitettävä huomiota jossain määrin metallitöihin, niinkuin Kuopion kuurojenkoulussa tehdään. Joskus on eräässä koulussa kirjojen sidontaakin yritetty. Kaikki tämä tähtää käytännölliseen opetukseen ja on sellaisena erittäin hyvänä valmistuksena oppilaiden tulevalle elämälle.

Mutta ohjaus ammatinvalintaan ei ole suinkaan niinkään helppoa, kuin luullaan. Siinä opettajat, johtajat ja oppilaat sekä heidän holhoojansa ja huoltajansa tarvitsevat eri töiden ja ammattien tuntemusta. He tarvitsevat tietoja niistä, että ammatinvalinta erehdyksettä voisi tapahtua.

Sentähden on saatava lyhyt kuuromykkäin ammatinvalinnan opas, kirjanen ammatillisine kuvineen suuntaa näyttämään ja ohjaamaan valintaa oikealle uralle.

Oppaassa tulisi ensinnä olla lyhyt esitys ihmisen sielullisista ominaisuuksista. Siinä on eriteltävä, mitä on tieto, tunne ja tahto, havainto ja taipumukset. Niitä seuraisivat ruumiilliset ominaisuudet ja niiden hoito ja kehitys, varsinkin ruumiinvoima ja sen lisääminen on painettava mieleen. Samoin yhteisenä perustana ja johtona kaikille ammateille ja kaikelle työlle on teroitettava kasvatusta täsmällisyyteen, ahkeruuteen ja työntekoon. Etenkin työn teho kilpailussa kuulevien kanssa on saatava selvästi käsitetyksi sekä henkiseksi ja ruumiilliseksi ominaisuudeksi ja voimaksi. Myöskin käyttäytyminen työtovereita, työnjohtajia ja -antajia kohtaan on opetettava, sillä siitä riippuu osaltaan työn onnistuminenkin. Siihen läheisesti liittyy mielenlaatu, hyvätuulisuus ja vakava iloisuus, joka keventää työntekoa ja antaa sille vauhtia. Työn ilo on tunnettu kaikille. Sentähden ne on ohjaukseen otettava. Oma osuutensa on annettava myöskin työhön syventymiselle, tuhlaamatta aikaa puheluun ja viittoilemiseen. Ja vielä muitakin seikkoja voitanee tähän alkuun lisätä.

Tämän jälkeen olisi esitettävä kaikki ne ammatit ja työt, joissa kuuromykät pystyvät toimeentulonsa ansaitsemaan.

Tässä esittelyssä tulisi ensi sijan saada maatalousammatti. Nikkarilan Talouskoulu on tarkkaan selvitettävä hakemuksineen, eri osastoineen, lukuaikoineen, käytännöllisine ja tietopuolisine opetusohjelmineen, paikansaantimahdollisuuksineen koulunkäynnin loputtua jne. Samoin olisi annettava tarpeelliset tiedot perustettavasta poikain maatalouskoulusta, sen tarkoituksesta kasvattaa oppilaista pienviljelijöitä, koulun käytännöllisen ja tietopuolisen opetuksen järjestelystä ja harjoittelusta y.m. seikoista.

Edelleen on oppaassa selvitettävä perustettava kuuromykkäin käsityö- ja teollisuusammattilaitos ja sen sijoituspaikka, opetuksen järjestely, ammattioppilaan ja työnantajan välinen oppisopimussuhde, työnantajalle ammattiopetuksesta suoritettava korvaus, oppilaan palkkasuhteet, kouluaika, oppilaiden oikeudellinen asema ja velvollisuus koulussa y.m. seikat.

Huomioonotettava on myöskin ruotsinkielisen ammattiopetuksen järjestely Porvoon ruotsinkielisen kuuromykkäinkoulun yhteydessä, maatalousammattiopetuksen antaminen harjoittelijana Porvoon lähiympäristön maatiloilla ja käsityöammattiopetuksen järjestely kaupungin työnantajain luona sekä tietopuolisen opetuksen antaminen mainitussa koulussa y.m. seikat.

Ajan niukkuuden tähden ei tässä voida esittää, mitä seikkoja kunkin ammatin valinnassa on huomioonotettava. Kuitenkin mainittakoon, että tällöin tulisivat myöskin kysymykseen psykoteknilliset kokeet oppilaiden taipumusten ja kykeneväisyyden selvittämiseksi asianomaisen ammatin suhteen. Tällaisia kokeita näin tehtävän kuurojenkin oppilaiden suhteen Hampurin psykoteknillisessä laboratoriossa.

Luulisin, että edellä esitettyyn suuntaan kirjoitetusta ja kuvitetusta kuuromykkäin ammatinvalinnan oppaasta olisi hyötyä opettajille, oppilaille ja heidän huoltajilleen sekä toivottavasti muillekin kuuromykille ja heidän kuuleville ystävilleen ja auttajilleen.

Näin ohjattaisiin jokainen kuuro ja kuuromykkä omalle alalleen, joten kuuromykkäin keskuudessa ilmenevä siirtymishalu ammatista ammattiin saataisiin loppumaan.

Alustuksen johdosta esitetään seuraavat ponnet:

Suomen Kuuromykkäinliiton edustajakokous pitää kuuromykkäin ammatinvalintaa erittäin tärkeänä ajankohtaisena asiana.

Kokous antaa liiton hallitukselle tehtäväksi esittää kirjallisesti k.o. asia Kouluhallitukselle.

Koulunkäyneillekin kuuroille, varsinkin niille, joilla ei ole vakinaista ammattia, olisi annettava ohjausta ammatinvalinnassa.

On kirjoitettava ja toimitettava kuuromykkäin ammatinvalinnan opas, jolle on saatava valtion avustusta.

Alustus ponsineen hyväksyttiin ja jätettiin keskushallituksen toimeenpantavaksi.

(Jatkuu.)

LIITTOMME UUTISIA

Liittomme on ostanut entisten lisäksi 60 kpl. kirjapaino Surduksen osakkeita.

S. K. L:n rahastonhoitajaksi on valittu kuluvaksi vuodeksi neiti Jenni Granqvist, osoite: Helsinki, Kirjapaino Surdus, Aleksanterinkatu 12 tai Suomen Kuuromykkäinliitto, Helsinki, Liisankatu 27, E, 10, missä hän on raha-asioissa tavattavissa myös henkilökohtaisesti kello 12 aikaan.

Liitto on myöntänyt menolipun hinnan rautateillä seuraaviin kuurojen valistustilaisuuksiin:

M. Kataiselle, Tampereelta Lieksaan, 20. 6. -43.

A. Arasolalle, Kotkasta Viipuriin, 1. 5. -43.

K. Pitkäselle, Helsingistä Seinäjoelle, 4. 7. -43.

E. Karilaalle, Helsingistä Tyrväälle, heinäk. -43.

Karjalaan palaavalle rouva Katri Paavilaiselle on myönnetty Sota-avustusrahastosta 500 markan suuruinen apuraha lampaan ostoa varten.

Kouluhallitukselle on lähetetty kirjelmät pyynnöllä ammatinvalinnan opettamiseksi kuurojenkouluissa sekä säästäväisyysopetuksen tehostamiseksi samoissa kouluissa.

Kuuromykkäin auttajayhdistysten liitolle on lähetetty kirjelmä jatko- ja ammattikurssien järjestämiseksi kuuromykille.

Liiton kustannettavaksi päätetyt kirjat H. Nybergin Katekismus ja uusi alkeislaulukirja kuuroille lapsille ovat ladottavana ja toivotaan niiden valmistuvan syyslukukauden alkuun mennessä.

Liiton rahastonhoitajalle on vahvistettu ohjesääntö.

Toimituspäiväraha, joka tähän asti on ollut 75 markkaa, on päätetty koroittaa kaupungeissa ja kauppaloissa, vieraalla paikkakunnalla 100 markkaan ja kotipaikkakunnalla 50 markkaan, jos toi-

mitus on kestänyt 6 tuntia tai sitä pidemmän ajan. Muuten päivärahan suoritus on jätetty entiselleen.

Liiton rahastoiltaan lainaamien varojen korko on päätetty suorittaa 4 %:n mukaan.

Rautatiehallitukselta on anottu 50 % alennusta kuuromykkäin valistustilaisuuksiin matkustaville. Puheenjohtaja ja sihteeri ovat yhdessä käyneet rautatiehallituksessa asiasta henkilökohtaisesti puhumassa.

Uusien suurarpajaisten järjestely on päätetty jättää jonkun arpajaistoimiston hoidettavaksi, jos arpajaisten toimeenpanolupa saadaan. Asiaa valmistamaan valitut valtuutetut ovat käyneet asiasta neuvottelemassa.

Yleisradion johtokunnalle on päätetty lähettää kirjelmä kuuromykkäin hyväksi tarkoitetun kuuntelumerkin järjestämisestä.

Liiton äänenkannattajain postitus on päätetty jättää jonkun postitustoimiston tehtäväksi siihen saakka, kunnes saadaan hankituksi oma postituskone lisätarpeineen, jonka kustannusarvio on 12,395 mk.

Kouluhallitukselle on päätetty lähettää esitys siitä, miten kuuromykkien pääsyä voitaisiin helpottaa kouluhallituksen alaisten laitosten palvelukseen.

Julkista tunnustusta ansioituneille kuuromykille koskeva kysymys on jätetty valmisteltavaksi valiokuntaan, johon kuuluvat E. Ignatius, J. K. Palomaa ja U. Kierimo.

»Kuuromykkäin päivän» viettoa koskeva kysymys on jätetty valmisteltavaksi valiokuntaan, johon kuuluvat J. K. Palomaa, R. Pitkänen ja E. Karilas.

Saman valiokunnan valmisteltavaksi on jätetty toistensa yhteydessä käsiteltävät kysymykset sairaus- ja hautausapukassan sekä kukkaisrahaston perustamiseksi Suomen Kuuromykkäinliitolle.

KIRJAPAINOOMME otetaan vakinaiseen toimeen:

1 kuuro poika
latojanoppiin

1 kuuro tyttö
tiikelipainajan-oppiin

1 kuuro tyttö
varastoapulaiseksi

Oy SURDUS Ab
Helsinki - Aleksanterinkatu 12

LÄHETETTYJÄ KIRJOITUKSIA

MISTÄ NÄKEE?

Ylläoleva kysymykseni on tarkoitettu panettelijalleni, sille tunnetulle henkilölle, joka on laskenut liikkeelle huhun, että minä olen muka kommunismia suosiva. Hänen taholtaan olen saanut kokea parjauksia jo v. 1929—31 eli niihin aikoihin, kun olin Helsingissä Taideteollisuuskoulussa opiskelemassa ja sitten vieraillessani Helsingin—Kotkan välisessä shakkiottelussa 1938. Silloin tämä panettelija puhui Helsingin K.m. yhdistyksessä läsnä olleille tovereille aivan nähteni minun olevan kommunisti. Viime aikoina etenkin pääsiäisen tienoilla hän pani minut yhä kiihkeämmän parjauksen alaiseksi, halusta saada minut vieroitetuksi ystävistäni saattamalla minut huonoon valoon. Vaikka yllä oleva jo riittävästi todistaa panettelijan syyllistyneen halpamaiseen käyttäytymiseen minua kohtaan, siitä huolimatta hän väittää toisille, ettei hän yksin tiedä, vaan »t o i s e t p u h u v a t». Sillä hän tunnustaa ja tietää, kuinka suuressa määrin hänen on onnistunut levittää valhettaan.

Saan ilmoittaa, että panettelijani minuun kohdistamat solvaukset kommunismin suosimisesta ovat silkkaa valhetta, minkä ystäväni ja toverini voivat tarvittaessa todistaa. Panettelija tietää hyvin, ettei minulla ole koskaan ollut häntä vastaan mitään pahaa. En koskaan ole ollut hänen kanssaan keskusteluissa, joten hän ei voi henkilökohtaisesti mitään tietää poliittisista mielipiteistäni. Ei yksikään täällä usko minun olevan kommunisti. Olen aina inhonnut kommunismia ja nyt sota-aikana vieläkin enemmän ryssien suorittamia tihutöitä nähdessäni. Olen ollut suurimman osan sota-ajasta rintamatöissä, joten jokainen siitäkin voisi hyvin olla selvillä mielenlaadustani isänmaatani kohtaan. Valitan, etteivät kaikki nykyisin ole tilanteen tasalla isänmaan ollessa vaarassa. Vanhat poliittiset riita-asiat ovat kuulevien keskuudessa kaikki unohdettu, miksi eivät kuurot voisi tehdä samoin?

Olen aiheettomasti saanut koko ajan olla masennuksissa, mutta panettelijan nimi saa vielä jäädä julkaisematta.

Kotka 29. 5. 1943. *Onni Karvonen.*

SEINÄJOEN KUUROMYKKÄINYHDISTYS järjestää sisältörikkaat e s i t e l m ä p ä i v ä t heinäk. 4 p:nä Rautatieläisten talolla, alkaen klo 9—10. Monipuolisessa ohjelmassa on mm. lausuntaa, 2-näytöksinen näytelmä, leikkejä ym. Puhujiksi ovat lupautuneet toimittaja Rurik Pitkänen ja rouva Katri Pitkänen Helsingistä sekä pastori Heikki Hyvärinen Oulusta.

Mukaan otettava sokerit. Tervetuloa virkistäytymään, läheltä ja kaukaa.

Johtokunta.

KILPAILUKUTSU

Meillä on täten kunnia kutsua kaikkia KUL:n alaisia seuroja ja yksityisiä jäseniä osallistumaan

KUL:n rata- ja kenttäurheilumestaruuskilpailuihin,

jotka järjestämme asianomaisella luvalla Pietarsaaren uudella urheilukentällä tulevan heinäkuun 10—11 päivinä 1943.

K i l p a i l u o h j e l m a:

Lauantaina 10/7 klo 14.30:

1) 100 m juoksu, koe-erät, nuorille ja naisille.
2) Kuulantyöntö.
3) Korkeushyppy naisille.
4) Korkeushyppy.
5) 1500 m juoksu.
6) Kiekonheitto nuorille.
7) Kiekonheitto.
8) 1000 m juoksu nuorille.
9) 1000 m kävely (kansall. kilp.)
10) 4 × 80 m naisten viesti (kansall. kilp.)

Sunnuntaina 11/7 klo 12.00:

1) Seiväshyppy nuorille.
2) Seiväshyppy.
3) 400 m juoksu.
4) Pituushyppy naisille.
5) Pituushyppy.
6) 5000 m juoksu.
7) Keihäänheitto nuorille.
8) Keihäänheitto.
9) Kuulantyöntö naisille.
10) 1500 m (800+400+200+100) viesti.

Jalkapallo-ottelu: Vaasa—Pietarsaari.

50 km pyöräily. Sunnuntaina 11/7 klo 9.00.

Kaikissa lajeissa jaetaan palkintoina KUL:n mestaruusmitalit ja I—III palk. arvoesineitä, paitsi kansallisessa 1000 m kävelyssä, 4×80 naisten viestissä ja pyöräilyssä ainoastaan arvoesineitä, sekä KUL:n kunniapalkinnot 1500 ja 5000 m juoksussa, Tanskan DDF:n kunnipalkinto 100—400 m juoksussa, »Hirvi» patsas 1500 m:llä 4,10 m alittajalle. 1500 m viestinjuoksussa kilpaillaan KUL:n kiertopalkinnosta, jonka puolustajana on Vaasan Kuuromykkä-Urheilijat. Jaetaan I—II p. kunniakirjat.

Osannottoilmoitukset on tehtävä viimeistään heinäk. 1 p:n mennessä os.: Martin Hellöre, Pietarsaari, Hällan. Ilmoitukseen on ehdottomasti liitettävä 15 mk jokaista miestä, 10 mk jokaista naista ja 25 mk jokaista joukuuetta kohden. Jälki-ilmoituksista velotetaan kaksinkertainen maksu.

Nuorten (alle 21 v.) mestaruuskilpailuihin osallistujien iän oikeudesta vastaavat seurat.

Oikeus ohjelman muutoksiin pidätetään. SVUL:n kilpailusääntöjä noudatetaan.

Pyydetään ilmoittamaan hyvissä ajoin, millä junalla kukin saapuu, että tiedetään järjestää vastaanottajat asemalle.

50 %:n alennus rautateillä on myönnetty.

Elintarvikekortit tulee jokaisella olla mukana sekä henkilö- ja työtodistukset.

Odottaen runsasta osannottoa, merkitsemme urheiluterveisin

Pietarsaaren Kuuromykkä-Urheilijat:

Martin Hellöre, Puheenjohtaja.

Anton Hellöre, Sihteeri.

JUHLAOHJELMA KUL:N MESTARUUSKILPAILUISSA

Pietarsaaressa heinäk. 10–11 p:nä »Ruotsalaisten talossa»
Herrholminkatu 18.

Illanvietto

Tervehdyssanat	M. Hellöre
Juhlapuhe	U. Lehtimäki
Kertomus	— — —
Huumoria	A. Hellöre

Väliaika
(Nuolenheittoa, arvontaa)

Näytelmä »Poliisi ja kerjäläinen»
» »Kosinta»
Vapaa sana
Kukkashuutokauppa
Arvontaa, Ongintaa, Nuolenheittoa, Leikkiä y.m.

Lopettajaisjuhla

Tervehdyssanat	M. Hellöre
Puhe	— — —
Huumoria	A. Hellöre
Palkintojenjako	

Väliaika
(Tarjoilua)

Näytelmä »Ne 7 päivää»
» Kansantanssia
Nuolenheittoa, Leikkiä
Vapaa sana
Tarjoilua, Leikkiä

Pietarsaaressa on 4 matkustajakotia, joissa järjestetään kilpailijoille 2 vrk maksuton majoitus. Huviretkeilijät saavat yösijan K. m. yhdistyksen huoneustossa halvasta maksusta. Asuntotiedustelut pyydetään tekemään os. Anton Hellöre, Pietarsaari, Hällan. Myöskin naispuolisille huviretkeilijöille varataan yösija K. m yhdistyksellä, mutta on otettava mukaan lakana ja viltti. Matkustajakodeissa maksaa asunto 20—25—30 mk vuorokausi jokaiselta henkilöltä.

Huom.! Henkilöllisyystodistusta ei saa unohtaa!

ALIMMAT TULOKSET

KUL:n mestaruuskilpailuja varten, noudatettavaksi seurojen järjestämissä valintakilpailuissa:

Miehille:

100 m juoksu 12,8 sek.	Kiekonheitto 28,00 mtr.
400 m juoksu 60,0 sek.	Keihäänheitto 40,00 mtr.
1500 m juoksu 4.40 min.	Pituushyppy 5,40 mtr.
5000 m juoksu 18.00 min.	Korkeushyppy 1,45 mtr.
Kuulantyöntö 10,00 mtr.	Seiväshyppy 2,50 mtr.

Naisille:

100 m juoksu 16,5 sek.	Korkeushyppy 1,10 mtr.
Pituushyppy 3,70 mtr.	Kuulantyöntö 7,50 mtr.

Niitä mestaruuskilpailujen osanottajia, jotka nämä tulosrajat ylitettyään tulevat valituiksi seurojensa edustajiksi, kehoitetaan senkin jälkeen ahkerasti harjoittelemaan, saavuttaakseen mahdollisimman hyviä tuloksia näissä kuuromykkäurheilijain arvokilpailuissa. Ne taasen, jotka eivät yllämainittuja tulosrajoja tällä kertaa ylitä, jatkakoot lannistumatta harjoitteluaan Martti Jukolan »Urheilutaidon alkeitten» johdolla, että heillä olisi parempi onni seuraavana kesänä. Tie mestaruuteen kulkee lannistumattoman harjoituksen kautta.

Ruuri.

ILOINEN UUTINEN KUUROLLE URHEILUVÄELLE

Oy. Strengberg & Kni on lahjoittanut 2,750 mk:n arvoisen »Saimaa»-pokaalin, joka joutuu seuralle, jonka edustajat saavat suurimman pistemäärän, laskettuna olympialaispistetaulukon mukaan. Pokaali, jonka korkeus on 70—80 sm, on voitettava 10 kertaa, ennenkuin joku seura saa sen omakseen.

Huomatkaa, urheiluseurat! Lähettäkää hyvinharjoitettu, voimakas urheilijajoukkue Pietarsaareen kilpailemaan »Saimaa»-pokaalista.

Pietarsaaren Kuuromykkä-Urheilijat ovat saaneet noin 20 erilaista arvoesinettä kunniapalkinnoiksi paikkakunnan toiminimiltä ja liikkeiltä. Kaikki ovat arvokkaita ja kannattaa panna parastaan saadakseen huipputulosten kautta ne omakseen.

Pietarsaaren kaupungin urheilulautakunta on antanut P. K.-U:lle 1,500 mk mestaruuskilpailuja varten sekä urheilukentän ilman vuokraa käytettäväksi

Kaikki on siis mitä parhaiten, joten jäämme odottamaan runsaasti osanottajia Suomen kuuromykkäin mestaruuskilpailuihin heinäkuun 10—11 p:nä Pietarsaareen. Tervetuloa!

Urheiluterveisin

Martin Hellöre.
puheenjohtaja.

TIEDÄTTEKÖ, että Suomen mestaruuskilpailut pidetään Pietarsaaressa 10—11 p:nä heinäkuuta?

TIEDÄTTEKÖ, että Pietarsaaren K.-U. on saanut kallisarvoisen kiertopokaalin mestaruuskilpailuihin? Se on noin 80 sm korkea ja maksaa 2,750:—.

TIEDÄTTEKÖ, että Pietarsaaren uusi urheilukenttä on erittäin hienossa kunnossa ja siellä voidaan saavuttaa uusia ennätyksiä.

TIEDÄTTEKÖ, että pietarsaarelaiset veikkaavat kuopiolaisen Väinö Pellin tekevän maailmanennätysyrityksen 5,000 m:llä?

TIEDÄTTEKÖ, että yllätyksiä odotetaan olympiamiehiltämme Viitalalta ja Ojalalta sekä Tellalta ja Sandströmiltä?

TIEDÄTTEKÖ, että heti kilpailujen jälkeen on jalkapallo-ottelu Vaasan—Pietarsaaren välillä?

TIEDÄTTEKÖ, että Pietarsaaressa suoritetaan 50 km pyöräilykilpailut Sundbyn ympäri, ja osanottajia on vähintään 3?

PIETARSAAREN KUUROMYKKÄ-URHEILIJAT järjestää 6-ottelut KUL:n muistopokaalista lauantaina kesäk. 19 p:nä klo 18. 4-ottelu naisille C.-E. Martolan palkinnosta on samaan aikaan. Urheiluillanvietto klo 20. Tervetuloa! *Martin Hellöre.*

KYMENLAAKSON KM. V. JA U. SEURA »TÄHTI» järjestää jäsentenväliset koekilpailut Inkeroisissa »Terhon» kentällä kesäk. 27 p:nä klo 10. Seura järjestää iltaman Inkeroisten Sihvolassa lauantaina kesäk. 26 p:nä, alkaen klo 19. Tervetuloa läheltä ja kaukaa.

Tietoja kotimaasta

AILI SIHVOLA †. Kesäkuun 4:nä kuoli Helsingissä ankaran sairauden jälkeen rouva Aili Sihvola, o. s. Miettinen, Inkeroisista. Hän oli kotoisin Kuopiosta, sikäläisen kuurojenkoulun käynyt ja täydentänyt opintojaan Heimarin puutarhakoulussa ja Tampereen talouskoulussa. Osallistui huomattavalla tavalla Kuopion K.m. yhdistyksen toimintaan johtohenkilönä sekä perusti Kymenlaakson Kuurojenyhdistyksen Inkeroisiin, ollen sen nykyinen puheenjohtaja. Paitsi suuren talouden emäntänä, hän on kohdistanut suurimman huomion oman kukkakaupan kehittämiseen, osoittautuen taitavaksi liikenaiseksi.

Vainajaa jäi lähinnä suremaan puoliso sekä laaja sukulais- ja tuttavapiiri.

IISALMEN SEUDUN KUUROJEN YHDISTYS perustettiin toukokuun 30 p:nä. Jäseniä liittyi heti 15, suorittaen sisäänkirjoitus- ja vuosimaksun kuluvalta vuodelta. Puheenjohtajaksi valittiin suljetuilla lipuilla toimitetun äänestyksen kautta täksi vuodeksi neiti Lyydia Lappi, ja johtokunnan jäseniksi hra Veikko Balck varapuheenjohtajana, nti Hanna Kainulainen sihteerinä, nti Aili Tenhunen rahastonhoitajana, hra Veikko Lämsä jäsenmaksujen kantajana. Tilintarkastajiksi tulivat toimittaja Rurik Pitkänen ja rva Augusta Kääriäinen, varalle nti Martta Kärkkäinen.

Yhdistyksen syysjuhla ja esitelmäpäivät päätettiin pitää Iisalmella tulevan marraskuun 6—7 p:nä hyvällä ohjelmalla.

SEINÄJOEN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin helmikuun 7 p:nä rouva Hakolan talossa, Seinäjoella.

Kokouksen avasi yhdistyksen puheenjohtaja Kustaa Somppi, lyhyellä hartauspuheella ja kokous katsottiin lailliseksi. Tämän jälkeen vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin entinen jäsen (vieras) Huugo Mäkinen ja sihteeriksi Varma V. Homi.

Rahastonhoitaja K. Somppi esitti tilikertomuksen ja tilintarkastajain lausunnon, jonka perusteella myönnettiin asianomaisille tili- ja vastuuvapaus. Tämän jälkeen luki seuran sihteeri V. Homi laatimansa vuosikertomuksen, joka kiitollisuudella hyväksyttiin.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi vuodelle 1943 valittiin yksimielisesti uudelleen K. Somppi.

Erovuoroisista johtokunnan jäsenet valittiin uudelleen suljetuilla lipuilla: Varma Homi, Matti Turja, Kaisu Antila ja Alli Härmä varalle Esko Homi ja Sylvi Johansson.

Jäsenmaksuksi, liittoveroineen, hyväksyttiin naisilta 10 mk ja miehiltä 15 mk. Tilintarkastajiksi tulivat Martta Mannila ja Esko Homi, varalle Sylvi Johansson ja Elin Ojaniemi. Suomen Kuuromykkäinliiton vuosikokoukseen Helsinkiin valittiin Kustaa Somppi, varalle Varma Homi. Pöytäkirjan tarkastajiksi Aatos Haavisto ja Lenni Rintasaari.

Heti vuosikokouksen jälkeen pidettiin johtokunnan kokous. Johtokunta valitsi keskuudestaan varapuheenjohtajaksi ja sihteeriksi Varma Homin, rahastonhoitajaksi Kustaa Sompin ja jäsenmaksun kantajaksi Esko Homin.

Ravintolatoimikuntaan valittiin pääemännäksi Maria Somppi, varalle Elin Ojaniemi ja hänelle apulaisiksi Sylvi Johansson ja Katri Rajakorpi.

MIKKELIN KUUROJENYHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin hra Johannes Leppäsen luona, Brahenkatu 15, maalisk. 7 p:nä, Laskiaissunnuntaina. Saapuvilla oli 16 jäsentä. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Liiton asiamies Rurik Pitkänen ja sihteeriksi nti Toini Kobas. Vuosi- ja tilikertomukset luettiin ja hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Kuluvan vuoden puheenjohtajaksi valittiin nti Toini Kobas. Johtokuntaan tuli valituksi avoimella äänestyksellä rva Hilda Leppänen, ndit

Kerttu Väänänen, Kaarina Kontinen, hra Mikko Häyrinen, varajäseniksi hrat Pauli Leikas ja Einari Hänninen.

Tilintarkastajiksi valittiin yksimielisesti rva Fredrika Puolakka ja Liiton asiamies Rurik Pitkänen, varalle Johannes Leppänen. Jäsenmaksut päätettiin yksimielisesti korottaa 15 markkaan.

Yhdistyksen edustajaksi Suomen Kuuromykkäinliiton vuosikokoukseen valittiin rva Katri Pitkänen Helsingistä. Kuuromykkäin Lehden kirjeenvaihtajaksi nti Toini Kobas. Pääemännäksi valittiin rva Hilda Leppänen.

Heti vuosikokouksen jälkeen kokoontunut johtokunta valitsi varapuheenjohtajaksi hra Mikko Häyrisen, rahastonhoitajaksi rva Hilda Leppäsen, sihteeriksi nti Kaarina Kontisen ja jäsenmaksunkantajaksi nti Kerttu Väänäsen.

Kun vuosikokous oli päättynyt, oli liiton asiamiehen toimesta kiintoisa elokuvaesitys.

ÄÄNEKOSKEN KUUROJENYHDISTYKSEN kokous on elokuun 15 p:nä 1943. Kokoonnutaan J. Piilolan luokse kello 12. Tikan heittoa. Hyvät palkinnot. Tervetuloa.

PIETARSAAREN K. M. SHAKKIKERHO on toiminut vilkkaasti, osallistuen mm. otteluihin Helsingissä, Turussa ja Vaasassa sekä Wärtsiläyhtymän työntekijäin ja virkailijoitten välisiin kilpailuihin. Omasta kiertopalkinnosta on koko kilpailukauden ollut kovia otteluja ja voitti sen Martin Hellöre 16 pisteellä. Pietarsaaren B-joukkue voitti Vaasan A-joukkueen 5—1.

TAMPEREEN SHAKKIKERHO toimeenpani jäsenten kesken kevätturnauksen, jossa ensimäiseksi sijoittui Kalle Hämäläinen 14 pisteellä, toiseksi Martti Mikkolainen 11 p:llä ja kolmanneksi Matti Katainen 8 ½ p:llä. Osanottajia oli 8 eli enemmän kuin viime vuonna.

Shakkikerho aikoo edelleen ensi syksynä järjestää jäsenten keskisen turnauksen.

Shakkikerholla oli toukokuun 8 p:nä iltama vaihtelevine ohjelmineen. *K. L.*

SYDÄMELLISET KIITOKSEMME lausumme Turun kuuroille kaikesta ystävyydestä Turussa olomme aikana sekä toivomme teille kaikille onnea ja menestystä edelleenkin. *Tanskasen perhe.*

SYDÄMELLISET KIITOKSET loukkaantumiseni johdosta saamistani raha-avustuksista KUL:n illanvieton osanottajille Helsingistä, Vaasan esitelmäpäivien osanottajille, Alavuden k.m. yhdistykselle, Kuuromykkäin Urheiluliitolle, kuuroille ystäville ja tuttaville. *Eero Ojala.*

SYDÄMELLISESTI KIITÄN Helsingin K.m.y:n naiskerholaisia, jotka muistivat minua kauniilla kirjalahjalla siirtyessäni takaisin Sortavalaan.

Hanna Romppanen.

POHJOIS-KARJALAN KUUROJEN YHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin helmikuun 14 p:nä Antti Oinosen luona Lieksan Kevätniemessä. Yhdistyksen puheenjohtaja V. Lackman avasi vuosikokouksen. Kokous katsottiin laillisesti kutsutuksi koolle. Vuosikokousta johtamaan valittiin Antti Oinonen ja pöytäkirjaa pitämään neiti Hilja Ryynänen. Herra Arvo Leinonen luki vuosi- ja tilikertomuksen ja kokous myönsi johtokunnalle kiitollisuudella tilivapauden vuodelta 1942. Sodasta huolimatta päätettiin edelleen jatkaa yhdistystoimintaa.

Yhdistyksen puheenjohtajaksi valittiin herra Viljo Lackman. Johtokuntaan Arvo Leinonen, Antti Oinonen, Veli Timonen ja Hilja Ryynänen. Varajäseniksi Lahja Laitinen ja Martti Lampén. Tilintarkastajiksi Eva Laitinen ja Rurik Pitkänen. Varalle Toivo Lavikainen. Pöytärkirjan tarkastajaksi Lahja Laitinen ja Maire Kaikko. Jäsenmaksut päätettiin pysyttää ennallaan 13 mk, josta liitolle menee 3 mk.

Kuuromykkäin Liiton vuosikokoukseen valittiin herra Vilja Lackman, varalle Arvo Leinonen. Johtokunta keskuudestaan valitsi varapuheenjohtajaksi Antti Oinosen, sihteeriksi Veli Timosen ja rahastonhoitajaksi Arvo Leinosen. Päätettiin, että yhdistys kokoontuu 1 kerran kuukauden ensimmäisenä sunnuntaina, jossain määrättävässä paikassa. Yhdistyksen emännöitsijäksi tuli Ida Oinonen. *Sihteeri.*

LAHDEN KUUROJEN YHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin helmikuun 14 p:nä Lahden Yhteiskoululla. Saapuvilla oli yhdistyksen kunniajäsen hra Kauko Mäkelä Tampereelta.

Viime vuoden puheenjohtaja Kosti Remmi lausui kokouksen osanottajat tervetulleiksi ja ilmitoi ilonsa siitä että jäseniä oli ilahduttavan paljan saapuvilla.

Tämän jälkeen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi Kauko Mäkelä ja sihteeriksi Pentti Nikula.

Sihteeri luki laatimansa vuosikertomuksen ja rahastonhoitaja esitti tilikertomuksen, mitkä hyväksyttiin ja tilintarkastajain lausunnon perusteella myönnettiin rahastonhoitajalle ja johtokunnalle täydellinen tili- ja vastuuvapaus.

Vuoden 1943 puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti uudelleen Kosti Remmi.

Johtokuntaan tuli valituiksi lippuäänestyksellä Urho Nurminen, Irja Peltola, Kustaa Leppänen ja Onni Lehtonen, varalle Aino Pöllänen ja Olga Leppänen.

Tilintarkastajiksi valittiin Anna Laitinen ja Pentti Nikula, varalle Hilda Lehtonen ja Viljo Isotupa.

Ravintolatoimikuntaan tuli yliemännäksi Aino Pöllänen, apulaisiksi Ester Kyöperi, Toini Pirhonen, Hilda Lehtonen ja Kaisu Jokinen.

Edustajaksi Suomen Kuuromykkäin Liiton vuosikokoukseen tuli valituksi Kosti Remmi, varalle Urho Nurminen.

Välittömästi heti vuosikokouksen jälkeen pidetyssä johtokunnan kokouksessa valittiin varapuheenjohtajaksi Urho Nurminen, sihteeriksi Irja Peltola, rahastonhoitajaksi Kustaa Leppänen ja jäsenkirjuriksi Onni Lehtonen.

Lahden Kuurojen Yhdistys järjestää tavanmukaisen juhannusjuhlan tänäkin vuonna Herralan Järvi-Jussilassa Onni Lehtosen maatilalla. *I. P.*

SYDÄMELLINEN KIITOS

niille yhdistyksille ja yksityisille ystäville, jotka *toukokuun 18:na* muistivat minua lahjoin, kukin, sähkein ja kirjein.

Helsinki 19. 5. 43. *Rurik Pitkänen.*

VIHITTY

Maire Kaikko — Värtsilä

Toivo Lavikainen — 25. 4. 43. Liperi

Helsinki 1943 - Kirjapaino Oy. Surdus